

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/83/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124205207
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4124205207.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, dieťa rodičov: matky C. B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, zastúpenej JUDr. Dianou Bereseckou, advokátkou, so sídlom Farská 33, Nitra a otca C. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX B., prechodne bytom D. XXX, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 4. júna 2024, č.k. 54P/67/2024-19, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ust. § 2 ods. 2 a § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), a ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 1, ods. 2 veta druhá, § 332, § 363 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), vecne súd dôvodil, že matka sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zmeniť uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/161/2022 zo dňa 10.10.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5CoP/1/2023 zo dňa 31.01.2023 tak, že maloletý A. bude zverený do jej osobnej starostlivosti a otec bude prispievať na výživu maloletého sumou 200 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/206/2022. Matka poukázala na to, že na Okresnom súde Nitra je od 12.08.2022 vedené konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, a pojednávanie, vytýčené na deň 24.01.2023 bolo odročené na neurčito z dôvodu vypracovania znaleckého posudku. Ďalšie pojednávanie, nariadené na deň 17.05.2024, bolo zrušené z dôvodu PN zákonnej sudkyne, ktorá práceneschopnosť bude zrejme dlhodobá, ako vyplynulo zo zistení navrhovateľky a vec bude musieť byť pridelená na rozhodnutie inému sudcovi, čo matka považovala za neprimerané predlžovanie konania. Tiež poukázala na závery znaleckého posudku č. 40/2023 vypracovaného vo veci samej Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, z ktorých jednoznačne vyplýva, že pokiaľ ide o predpoklady a spôsobilosť samostatne vychovávať maloleté dieťa, táto je u otca na emočne menej zrelej úrovni, v jeho správaní sú zrejme dominantné egocentrické motivačné pohnútky a nespracované pocity smerom k manželke, snaha neustále ju vykresľovať v negatívnom svetle, zaznávať jej kvality, čím sa zvyšuje riziko, že bude dieťa vychovávať proti matke. Na rozdiel od otca bolo pri matke zistené, že je dospelá osobnosť bez funkčného poškodenia, bez rizikového správania sa v roli rodiča, má rozvinuté osobnostné predpoklady, ako zrelá osoba na výchovu dieťaťa. Vykonaným znaleckým dokazovaním boli vylúčené všetky negatívne tvrdenia otca vo vzťahu k matke a boli preukázané všetky tvrdenia matky, že v manželstve žila pod nadmerným tlakom spôsobeným správaním otca maloletého. Matka je presvedčená, že otcom preferované vlastné potreby pred potrebami maloletého a neuznávanie role matky sú v hrubom rozpore so záujmami

maloletého a jeho ďalšie zotrúvanie v osobnej starostlivosti otca je v rozpore so zdravým psychickým vývinom maloletého, preto je potrebný urýchlenný zásah súdu vo forme navrhovaného neodkladného opatrenia.

2. Súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu matky dospel k záveru, že nie je možné mu vyhovieť. Súd mal obsahom spisového materiálu zistené, že na Okresnom súde Nitra sa pod sp. zn. 11P/206/2022 vedie konanie o rozvod manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené. Taktiež prebieha konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu vedené pod sp. zn. 24P/161/2022, v ktorom súd uznesením č.k. 24P/161/2022-725 zo dňa 22.05.2024 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne upravil styk matky s maloletým, rozšíril stretávanie maloletého s matkou tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletým dieťaťom v každom párnom týždni od stredy 14.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a v nepárnom týždni v utorok a vo štvrtok od 14.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka si bude maloleté dieťa od otca preberať aj odovzdávať v mieste bydliska maloletého, proti uvedenému neodkladnému opatreniu podala matka odvolanie. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na skutočnosť, že vo veci sp. zn. 24P/161/2022 je nariadené pojednávanie na deň 30.07.2024, kde sa bude súd zaoberať najnovším stavom pomerov u dieťaťa i rodičov, bude okrem iného vyhodnocovať aktuálne vzťahy v rodine, priebeh stretávania dieťaťa s matkou, akt odovzdávania dieťaťa, schopnosť rodiča dohodnúť sa a komunikovať s druhým rodičom za účelom zistenia najlepšieho záujmu dieťaťa a tomu zodpovedajúcej forme starostlivosti tak, aby sa na výchove a starostlivosti podieľali obaja rodičia tomu zodpovedajúcej miere. Súd mal za to, že v najlepšom záujme maloletého bude, aby prichádzalo k plynulému prechodu a rozširovaniu striedania v starostlivosti jedného rodiča k druhému rodičovi a zmenu zverenia v súčasnom stave považoval za príliš veľký zásah do prežívania maloletého, ktoré by sa mohlo negatívne prejavovať na psychickom, duševnom, či sociálnom vývine. Navyše matka vo svojom návrhu na neodkladné opatrenie nenavrhuje žiadnu úpravu stretávania s otcom v prípade zverenia dieťaťa do jej starostlivosti, čo by mohlo v súčasnej problematickej rozvodovej situácii rodičov, kedy obaja prejavujú záujem o zverenie dieťaťa do svojej výlučnej starostlivosti, predstavovať ďalší zdroj konfliktov medzi rodičmi. Súd považoval rozšírenie stretávania matky s maloletým dieťaťom za aktuálne najlepšie riešenie komplikovanej situácie v rodine, úprava stretávania nariadená neodkladným opatrením zo dňa 22.05.2024 je v súčasnosti vyhovujúca, reflektuje najlepší záujem dieťaťa a v tejto úprave je potrebné určitý čas pokračovať za účelom stabilizovania situácie v rodine. Preto návrh matky na zmenu zverenia maloletého dieťaťa neodkladným opatrením zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP.

3. Proti tomuto uzneseniu sa matka včas odvolala dôvodiac tým, že rozhodnutie bolo vydané v rozpore s najlepším záujmom maloletého. Zopakovala to, čo uviedla už v návrhu, opätovne poukazovala na neprimerané predlžovanie konania vo veci rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva a na závery znaleckého posudku č. 40/2023 zo dňa 15.03.2024 vypracovaného v danom konaní, z ktorých záverov jednoznačne vyplýva, že pokiaľ ide o predpoklady a spôsobilosť samostatne vychovávať maloleté dieťa, táto je u otca na emočne menej zrelej úrovni, v jeho správaní sú zjavné dominantné egocentrické motivačné pohnútky a nespracované pocity smerom k manželke, snaha neustále ju vykresľovať v negatívnom svetle, zaznávať jej kvality, čím sa zvyšuje riziko, že bude dieťa vychovávať proti matke. U matky bolo zistené, že ide o dospelú osobnosť bez funkčného poškodenia, bez rizikového správania sa v roli rodiča, má rozvinuté osobnostné predpoklady ako zrelá osoba na výchovu dieťaťa a má vyššiu mieru schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o maloletého s druhým rodičom a rešpektovať právo maloletého na udržanie rovnocenného styku s ním. Vykonaným znaleckým dokazovaním boli tiež vylúčené všetky negatívne tvrdenia otca vo vzťahu k matke, bolo preukázané, že nikdy nebola závislá od alkoholu, netrpí bipolárnou afektívnou poruchou, ani schizofréniou a nemá poškodenú CNS. Matke bola revidovaná diagnóza zo závislosti od alkoholu, t.j. takmer dva roky úplne abstínuje. Matka má za to, že otcom preferované vlastné potreby pred potrebami maloletého a neuznávanie jej role v jeho živote sú v hrubom rozpore so záujmami maloletého a jeho zdravým psychickým vývojom. Žiadala preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a jej návrhu vyhovel.

4. Otec v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že matka vo všetkých svojich podaniach odvádza pozornosť od jej vážneho zdravotného stavu, čo podľa jeho názoru predstavuje riziko, že maloletý bude v samostatnej matkinej prítomnosti ohrozený alebo vystavený takému zaobchádzaniu, z ktorého vyplynie hrozba nedostatočnej starostlivosti. Uviedol, že nikdy nespochybňoval citové puto

medzi maloletým a matkou. Matka má vo výchove maloletého aktuálne vymedzený ohraničený čas a uvedený styk sa podľa názoru otca osvedčil ako fungujúci a vyhovujúci a na výchove maloletého sa podieľa do takej miery, ako jej zdravotný stav umožňuje. Poukázal tu na článok 3 ods. 1, ods. 2 a článok 9 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a ďalej uviedol, že od 01.10.2022 je na materskej dovolenke a následne na rodičovskej dovolenke, má vytvorené pre maloletého komfortné podmienky na výkon osobnej starostlivosti a existujúca úprava styku maloletého s matkou sa do plnej miery osvedčila a ukazuje sa ako postačujúca. S maloletým osobne vykonáva dostupné aktivity, ktoré sú zamerané na rozvoj telesného vývoja aj sociálnych zručností v komunikácii s rovesníkmi (kurzy plávania, cvičenia). V ďalšom sa otec vyjadroval k znaleckému posudku č. 40/2023, ktorý bol vyhotovený v konaní sp. zn. 11P/206/2022 a lekárske správy, ktoré sú súčasťou konania sp. zn. 13P/229/2022. Žiadal pripojiť spis sp. zn. 11P/206/2022 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, ako aj spisy sp. zn. 36C/58/2023 a 36C/91/2023 o ochranu osobnosti, nakoľko matka vo svojich podaniach napáda otca, ako aj jeho rodičov nepravdivými a neprímeranými invetivami za účelom privodiť si lepšie postavenie pred súdom. Podľa názoru otca u matky absentuje zrele rodičovské vnímanie a empatia, rešpektovanie roly druhého rodiča, uprednostňovanie záujmov dieťaťa pred svojimi záujmami, vyššia miera schopnosti dohodnúť sa na výchove dieťaťa s druhým rodičom a podobne, čo vyplýva z posledných písomných podaní matky v konaniach sp. zn. 24P/161/2022 a 54P/67/2024. Poukázal tiež na skutočnosť, že v znaleckom posudku nie je uvedené, že znalci navrhujú zveriť dieťa do osobnej starostlivosti matky alebo do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že v rámci doterajšieho konania, ktoré bolo väčšinu času iba administratívne, bez pojednávania, s nariadením jediného znaleckého dokazovania v konaní sp. zn. 11P/206/2022 sa nepreukázalo, že existuje potreba zmeny zverenia maloletého, teda takáto zmena by bola v zásadnom rozpore so záujmom maloletého a preto navrhol, aby odvolací súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, odôvodnenie napadnutého uznesenia i argumenty odvolateľky bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne vyhodnotil v danej veci nedostatok podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým matka žiadala zmenu doterajšej neodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania nastolenej uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/161/2022 zo dňa 10.10.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5CoP/1/2023 zo dňa 31.01.2023 a to tak, že maloletý A. bude do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/206/2022, zverený do jej osobnej starostlivosti a otec bude prispievať na výživu maloletého sumou 200 eur mesačne.

7. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal postačujúce dokazovanie pre rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, jeho výsledky správne vyhodnotil a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd v postupe prvoinštančného súdu nezistil žiadne pochybenie a ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty matky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

8. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

9. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

10. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, táto zásada je vyjadrená aj v § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine. Dieťa má teda zákonom garantované právo byť vychovávané oboma rodičmi, a to aj v prípade, ak rodičia spolu nežijú. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má preto právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, osobne sa o dieťa starať a budovať citové a rodinné väzby s ním, nakoľko stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa).

11. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo), ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, musí byť však osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Neodkladné opatrenie z dôvodu potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi nariaďuje súd aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, keď je potrebné na čas (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) upraviť starostlivosť o maloleté dieťa, vyživovaciu povinnosť, styk rodiča s dieťaťom a pod.

12. V prejednáwanej veci ide o prípad, kedy rodičia maloletého dieťaťa sú v rozvodovom konaní a ich práva a povinnosti k maloletému dieťaťu boli upravené zatiaľ iba neodkladným opatrením v rámci konania o úpravu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva, ktorým Okresný súd Nitra uznesením č. k. 24P/161/2022-350 zo dňa 10.10.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/1/2023-615 zo dňa 31.01.2023 dočasne zveril maloletého do osobnej starostlivosti otca a upravil styk matky s maloletým každý pondelok a stredu v čase od 14:00 hod. do 18:00 hod., každú párnú sobotu od 09:00 hod. do 18:00 hod. a každú nepárnú nedeľu od 09:00 hod. do 18:00 hod., následne Okresný súd Nitra dňa 22.05.2024 nariadil neodkladné opatrenie č. k. 24P/161/2022 - 725, ktorým vyhovel návrhu kolízneho opatrovníka a zrušil svoje predchádzajúce neodkladné opatrenie a zároveň dočasne až do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému A. v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 24P/161/2022 upravil matke styk s maloletým A. v širšom rozsahu a síce v každom párnom týždni od stredy 14.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a v nepárnom týždni v utorok a vo štvrtok od 14.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka si maloletého od otca preberá a odovzdáva mu ho v mieste bydliska maloletého. Proti posledne citovanému uzneseniu sa odvolala matka, rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné a o odvolaní zatiaľ rozhodnuté nebolo. Uznesenie č. k. 24P/161/2022 – 725 je však vykonateľné v zmysle § 332 ods. 1 CSP.

13. Z vyššie uvedeného je zjavné, že pomery účastníkov konania sú aktuálne do rozhodnutia súdu vo veci samej upravené a zastabilizované, pričom matka v návrhu neosvedčila takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala potrebu novej neodkladnej úpravy, hoci práve osvedčenie zmeny pomerov predstavuje spolu s osvedčením potreby bezodkladnej úpravy nevyhnutnú podmienku pre vyhovenie jej návrhu. O dieťa je toho času riadne postarané, keďže je súdnym rozhodnutím dočasne v starostlivosti otca, u ktorého neboli pokiaľ ide o zabezpečovanie osobnej starostlivosti o maloletého zistené žiadne nedostatky, zároveň je neodkladným opatrením upravený aj styk matky s maloletým a to v pomerne širokom rozsahu, takže vzhľadom na pravidelný osobný kontakt s matkou vrátane dlhších pobytov s prespávaním, má maloleté dieťa vytvorený priestor na to, aby si aj počas prebiehajúceho súdneho konania budovalo a rozvíjalo citové a rodinné väzby s druhým rodičom. Vzhľadom na to, že sa jedná

iba o neodkladnú, dočasnú úpravu, ktorá vychádza z neúplného dokazovania, musel i odvolací súd konštatovať, že táto je postačujúca, pričom nebola osvedčená potreba jej zmeny.

14. Maloletému A. v súčasnosti nehrozí žiadna bezprostredná ujma na živote, zdraví alebo zdravom vývoji, jeho materiálne i emočné potreby sú nateraz zabezpečené, takže právam maloletého je zo strany súdu poskytnutá ochrana dovtedy, kým na základe riadneho a úplného dokazovania vo veci samej nerozhodne, aký model osobnej starostlivosti je pre dieťa najoptimálnejší.

15. Odvolateľka zdôvodňovala potrebu okamžitého zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti najmä s poukazom na závery znaleckého posudku č. 40/2023 zo dňa 15.03.2024, v zmysle ktorého má práve ona lepšie predpoklady a spôsobilosť vychovávať maloleté dieťa ako otec a zároveň boli vylúčené všetky tvrdenia otca ohľadom závislosti či psychických porúch matky. Odvolací súd však nepovažoval matkou prezentované závery znaleckého posudku za dôvod pre zmenu neodkladnej úpravy pomerov v danej veci. Rozhodnutie v otázke zverenia dieťaťa do starostlivosti toho-ktorého z rodičov, prípadne do striedavej starostlivosti oboch rodičov nemôže byť založené výlučne na znaleckom posudku. Znalecký posudok je len jedným z dôkazných prostriedkov, okrem toho však súd musí vykonávať aj ďalšie, podstatne širšie dokazovanie (výsluchy účastníkov konania, prípadne svedkov, správy zo šetrenia pomerov, rôzne listinné dôkazy a pod.), prostredníctvom ktorého musí skúmať, v ktorom z výchovných prostredí budú najlepšie zaistené potreby maloletého dieťaťa a to nielen technické podmienky na výchovu a starostlivosť (bytové, materiálne a pod.) ale tiež emocionálne potreby maloletého dieťaťa, čím budú vytvorené predpoklady pre zdravý psychický a fyzický vývoj dieťaťa. Všetky získané a vykonané dôkazy bude musieť súd konajúci vo veci samej náležite vyhodnotiť jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a až následne bude môcť vo veci rozhodnúť spôsobom, ktorý bude zodpovedať najlepšiemu záujmu maloletého, čo však v uvedenom štádiu konania, rozhodujúc v krátkych lehotách o neodkladnej úprav a pri neúplnom dokazovaní ešte nie je možné.

16. Odvolací súd pripomína, že zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v konaniach vo veci starostlivosti o maloleté deti je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. V danom prípade, kedy maloletému evidentne nehrozí žiadna ujma na zdraví, zdravom fyzickom či psychickom vývine, tak postráda návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia charakter naliehavosti a nevyhnutnosti, pretože doposiaľ zistené skutočnosti nepreukazujú naliehavú potrebu okamžitého zásahu súdu do pomerov účastníkov vo forme nariadenia iného neodkladného opatrenia, než ktoré je aktuálne nariadené.

17. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP. O trovách konania rozhodnuté nebolo, keďže toto patrí až konečnému rozhodnutiu (§ 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

18. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).